

TIV/1687/2025

8.1.2026

Esivalintakoe 2026

Koe alkaa 8.1.2026 kello 15.00 ja päättyy kello 17.00.

Voit aloittaa kokeen suorittamisen heti, kun olet saanut tämän tiedoston. Noudata huolellisesti aiemmin saamiasi kokeen suorittamista koskevia ohjeita sekä seuraavassa annettavia ohjeita! Ohjeiden rikkominen voi johtaa koesuorituksen hylkäämiseen.

Ohjeet alkavat seuraavalta sivulta.

Vastausten laatiminen

Kokeessa on neljä kysymystä. **Enintään kolme vastausta arvostellaan.** Voit valita, mihin kysymykseen vastaat. Kaikki kysymykset ovat samanarvoisia. Kuhunkin kysymykseen antamastasi vastauksesta voit saada enintään 5 pistettä. Kokeen enimmäispistemäärä on 15.

Perustele vastauksesi. Kukin vastaus arvostellaan kokonaisuutena. Arvostelussa kiinnitetään huomiota oikeusnormien osaamisen lisäksi oikeudellisen argumentaation laatuun.

Kirjoita vastauksesi tietokoneella. Tallenna ja palauta vastauksesi Word-asiakirjana eli docx-tiedostona. Anna vastauksesi vain tekstinä. Vastaus ei saa sisältää kuvia, videoita, taulukoita, hyperlinkkejä, upotettuja tiedostoja tai vastaavia elementtejä.

Vastauksesi arvostellaan toisistaan erillisinä. Laadi vastauksesi kuhunkin kysymykseen eri tiedostoon. **Merkitse vastaustiedoston nimeksi kysymyksen numero, välilyönti ja sukunimesi.**

Esimerkki: Kokelas Elli Esimerkkinen merkitsee kysymyksen 2 vastaustiedoston nimeksi "2 Esimerkkinen".

Kirjoita jokaisen vastauksesi alkuun nimesi, syntymäaikasi ja kysymyksen numero.

Esimerkki: Kokelas Elli Esimerkkinen on syntynyt 1.1.1990, joten hän kirjoittaa kysymykseen 4 antamansa vastauksen alkuun "Elli Esimerkkinen, 1.1.1990, 4."

Vastausten pituutta on rajoitettu. Kuhunkin kysymykseen annetun **vastauksen enimmäispituus on 5 000 merkkiä välilyönteineen.** Enimmäispituuteen ei lasketa kokelaan nimen ja syntymäajan sekä kysymyksen numeron merkitsemiseen käytettyjä merkkejä. Enimmäispituuden ylittävää osaa vastauksesta ei arvostella.

Vastausten palauttaminen

Palauta enintään kolme vastausta liitetiedostoina sähköpostilla yhtenä lähetyksenä osoitteeseen tuomarinkoulutuslautakunta@oikeus.fi koeajan päättymiseen mennessä.

Koeaika päättyy kello 17.00. Myöhässä saapuneet vastaukset voidaan jättää arvostelematta.

Älä palauta enempää kuin kolme vastausta. Jos palautat neljä vastausta, vastauksesi kysymykseen 1, 2 ja 3 arvostellaan ja vastauksesi kysymykseen 4 jätetään arvostelematta.

Jos luovut kokeen suorittamisesta tai et palauta yhtäkään vastausta, ilmoita siitä yllä mainittuun sähköpostiosoitteeseen koeajan päättymiseen mennessä.

Kysymykset alkavat seuraavalta sivulta.

Kysymys 1

Verohallinto on tehnyt henkilölle X verotuspäätöksen. Ennen verotusasian vireilletuloa X on ollut yhteydessä Verohallinnon puhelinpalveluun. Puhelinpalvelussa X:lle on annettu neuvontaa koskien hänen veroasiansa kannalta oikeita lomakkeita ja tulkittu sitä, kuinka X:n monimutkainen veroasia tultaisiin ratkaisemaan. X on kokenut saamansa palvelun ystävälliseksi ja ripeäksi.

Henkilö X on myöhemmin kuullut, että puhelinpalvelussa neuvontaa ovat antaneet henkilöt, jotka eivät ole olleet virka- tai työsuhhteessa Verohallintoon. Neuvontaa ovat antaneet työntekijät, jotka Verohallinto on vuokrannut yksityiseltä henkilöstövuokrausyritykseltä. Lisäksi X on kuullut, että hänen verotuspäätöksensä olisi tehnyt työntekijä, jonka Verohallinto niin ikään on vuokrannut yksityiseltä henkilöstövuokrausyritykseltä.

Henkilö X:n mielestä Verohallinto on menetellyt laittomasti. X:n mielestä verotusta koskeva toimivalta on siirtynyt viranomaisilta yksityisille tahoille, minkä X:n käsityksen mukaan ei pitäisi olla oikeusvaltiossa ja virkamieshallinnon alaisuudessa mahdollista. X:n käsityksen mukaan Verohallinnon menettely on ollut perustuslain vastaista.

Arvioi henkilö X:n väitteitä Verohallinnon toiminnasta perustuslain kannalta.

Kysymys 2

Poliisin tutkittavana oli rikos, jossa tekijän epäiltiin seksuaalisen ahdistelun tunnusmerkistön täyttävällä tavalla kuvanneen ihmisiä julkisella uimarannalla. Esitutinnan aikana rikoskomisario oli 1.9.2025 päättänyt laite-etsinnästä, jonka kohteena olivat epäillyn omistamat matkapuhelin ja kannettava tietokone. Kun laitteiden sisältämä tieto oli saatu tallennettua poliisin tietojärjestelmään, takavarikko oli kumottu ja laitteet oli palautettu epäillylle.

Laite-etsintä oli tehty tekohetkellä voimassa olleen pakkokeinolain mukaisesti. Sen oli tehnyt pidättämiseen oikeutettu virkamies esitutkinnassa, jossa tutkittiin rikosta, jossa rangaistusasteikko ylettyi 6 kuukauteen vankeutta, ja etsinnässä voitiin olettaa löytyvän tutkittavaan rikokseen liittyviä asiakirjoja eli epäillyn tekijän ottamia kuvia.

Toisaalta lokakuussa 2024 Euroopan unionin tuomioistuin oli antanut tuomion asiassa C-548/21 CG v. Bezirkshauptmannschaft Landeck. Tuomiossa painotettiin, että poliisin pääsyä epäiltyjen henkilöiden laitteiden sisältämiin tietoihin oli pidettävä merkittävänä puuttumisena yksilön perusoikeuksiin. Sen vuoksi Euroopan unionin tuomioistuin oli linjannut, ettei laite-etsintää voida suorittaa ilman tuomioistuimen tai riippumattoman hallintoelimen suorittamaa etukäteisvalvontaa. Tällaista mahdollisuutta epäillyllä ei ollut ollut, vaan hänellä oli ollut mahdollisuus saattaa laite-etsintäpäätös tuomioistuimen tutkittavaksi vasta jälkikäteen.

Euroopan unionin tuomioistuimen linjaus oli saanut Suomessa paljon huomiota.

Tuomioistuimissa oli myös vuonna 2025 ilmennyt erilaisia tulkintoja siitä, voidaanko laite-etsinnöissä saatua aineistoa hyödyntää rikosasiassa todisteena. Sittemmin tilanne oli osin selkeytynyt, kun lainsäätäjät oli vuonna 2026 muuttanut pakkokeinolain 8 lukua siten, että nimenomaan tuomioistuin päättää laite-etsinnästä pidättämiseen oikeutetun virkamiehen vaatimuksesta pois lukien tietyt erikseen määritellyt poikkeukset. Muutoksen taustalla oli ollut lainsäätäjän tahtotila saattaa laite-etsinnästä päättämisen sääntely Euroopan unionin oikeuden mukaiseksi huomioiden edellä mainittu Euroopan unionin tuomioistuimen ratkaisu.

Seksuaalista ahdistelua koskeva tapaus oli käräjäoikeuden ratkaistavana sen jälkeen, kun pakkokeinolain 8 lukua koskeva muutos oli tullut voimaan vuonna 2026. Vastaja esitti oikeudenkäynnissä, että elokuussa 2025 esitutkinnassa tehty laite-etsintä oli tehty laittomasti. Sen vuoksi laite-etsinnässä saatua todistusaineistoa ei voinut vastaajan mukaan hyödyntää häntä vastaan oikeudenkäynnissä. Yhdeksi perusteeksi vastaja esitti pakkokeinolain 8 lukuun vuonna 2026 tehdyn lainsäädännöllisen muutoksen. Vastajan käsityksen mukaan tämä puolsi sitä, että laite-etsintä oli tehty Euroopan unionin oikeuden vastaisesti sekä hänen oikeusturvaansa loukkaavalla tavalla, minkä vuoksi käräjäoikeudella ei ollut muuta mahdollisuutta kuin evätä todisteiden hyödyntämismahdollisuus.

Syyttäjä vastusti vastaajan vaatimusta ja korosti, että laite-etsintä oli elokuussa 2025 tehty pakkokeinolain säännöksiä noudattaen. Syyttäjän mukaan Euroopan unionin oikeudelle ei myöskään pitänyt antaa asiassa olennaista painoarvoa, koska lähtökohtana on todisteiden hyödynnettävyys. Lisäksi syyttäjä huomautti, että ilman laite-etsinnässä saatua todistusaineistoa koko juttu kuivuisi kasaan.

Arvioi, voidaanko laite-etsinnässä saatua kuvamateriaalia hyödyntää todisteena edellä kuvatussa tapauksessa.

Kysymys 3

Yhtiö Y on vero-oikeudellisesti Luxemburgissa asuva osakeyhtiö. Yhtiö Y omistaa kokonaan vero-oikeudellisesti Ruotsissa asuvan tytäryhtiö C:n, joka omistaa kokonaan suomalaisen osakeyhtiö D:n. Yhtiö Y:llä on myös Suomessa liiketoimintaa, jonka perusteella Y:lle on muodostunut Suomeen verolainsäädännön tarkoittama kiinteä toimipaikka.

Suomalainen osakeyhtiö D on antanut konserniavustusta yhtiön Y Suomessa olevalle kiinteälle toimipaikalle, mihin perustuen D on Suomen verotuksessa pyytänyt, että annettu konserniavustus vähennetään D:n verotettavasta tulosta. Osakeyhtiö D on antanut konserniavustusta myös yhtiölle C, mihin perustuen D on Suomen verotuksessa pyytänyt, että annettu konserniavustus vähennetään D:n verotettavasta tulosta. Suomen veroviranomaiset eivät ole kummassakaan tilanteessa hyväksyneet konserniavustuksen vähentämistä.

Yhtiö Y:n verojohtajan mukaan se, että vähennyksiä ei ole hyväksytty, on sekä Suomen verolainsäädännön, verosopimusoikeuden että Euroopan unionin oikeuden vastaista.

Arvioi yhtiö Y:n verojohtajan väitteitä kuvatun verokohtelun lainvastaisuudesta.

Kysymys 4

Työsuojeluviranomainen oli tehnyt työsuojelun valvonnasta ja työpaikan työsuojeluyhteistoiminnasta annetun lain (44/2006) 50 §:n nojalla poliisille ilmoituksen epäilemästään ihmiskaupasta, jonka kohteena oli työpaikalla työskentelevä A.

Esiselvityksen perusteella poliisi arvioi, ettei kyse ole ihmiskaupassa tarkoitettusta pakkotyöstä, vaan asiaa on ensisijaisesti tutkittava kiskonnantapaisena työsyryntänä. Lisäksi poliisi arvioi, että kyse voisi olla myös kiskonnasta tai sen törkeästä tekemuodosta, jotka olivat rikosnimikkeinä alkaneet saada oikeuskäytännössä merkitystä vakaviin alipalkkauksiin liittyvissä tilanteissa. Rikosnimikettä tai rikosnimikkeitä oli tarkoitus mahdollisesti täsmentää sen jälkeen, kun esitutkinnassa saataisiin lisää tietoa tekokokonaisuudesta.

Työsuojeluviranomaisen ja poliisin omien selvitysten perusteella oli ilmeistä, että A oli työskennellyt yrityksessä keskimäärin noin 70 tuntia viikossa. A:n kuukausipalkka oli ollut 1 400 euroa, joten hänen keskimääräinen tuntipalkkansa oli ollut viisi euroa. Koska A ei osannut suomen tai ruotsin kieltä, hänen mahdollisuutensa vaihtaa työpaikkaa olivat rajatut. Työpaikalta lähtemistä vaikeutti myös se, että A:n passi oli työnantajan hallussa.

A:ta kuulusteltiin esitutkinnassa asianomistajan asemassa. Hänelle selvitettiin, että asia oli tullut vireille työsuojeluviranomaisen tekemän ihmiskauppailmoituksen perusteella, mutta alustavan selvityksen nojalla poliisi tutki asiaa kiskonnantapaisena työsyryntänä. Lisäksi A:lle kerrottiin olevan mahdollista, että tutkittavat rikosnimikkeet muuttuvat myöhemmin kiskonnaksi tai sen törkeäksi tekemuodoksi.

Aikaisemmin A oli saanut ihmiskaupan uhrien auttamisjärjestelmästä tietoonsa, että asianajaja B oli perehtynyt ulkomaalaisten avustamiseen epäillyissä ihmiskaupparikoksissa. Auttamisjärjestelmästä oli myös kerrottu, että Suomen työlainsäädäntöä ja rikoslakia tuntemattoman henkilön on hyvä pyytää itselleen oikeudellinen avustaja jo esitutkintaan. A:ta oli neuvottu, että pyynnön voi perustaa oikeudenkäynnistä rikosasioissa annetun lain 2 luvun 1 a §:ään. Lisäksi A:lle oli kerrottu rikosuhridirektiivistä (Euroopan parlamentin ja neuvoston 25.10.2012 antama direktiivi 2012/29/EU rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevista vähimmäisvaatimuksista sekä neuvoston puitepäätöksen 2001/220/YOS korvaamisesta). Rikosuhridirektiivin 13 artiklan nojalla jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että rikoksen uhrilla on mahdollisuus oikeusapuun, jos hän on rikosasiassa asianomistajan asemassa.

A piti selvänä, että hän tarvitsee oikeudellista avustajaa, vaikka asiaa tutkittiin ihmiskaupan sijasta kiskonnantapaisena työsyryntänä. Niinpä hän pyysi, että asianajaja B määrättäisiin hänen oikeudenkäyntiavustajakseen esitutkinnassa sekä mahdollisessa myöhemmässä oikeudenkäynnissä. Pyyntönsä tueksi A vetosi rikosuhridirektiiviin.

Käräjäoikeudessa tunnistettiin, että A:n pyyntöön sisältyi oikeudellisia ongelmia. Ennen asian ratkaisemista käräjäoikeus päätti pyytää esitutkintapöytäkirjan tutkintailmoituksen. Sen perusteella kävi selväksi, että asia oli tullut vireille työsuojeluviranomaisen tekemällä ilmoituksella epäilyistä ihmiskaupparikoksesta. A:n pyyntö oikeudellisesta avustajasta ei

kuitenkaan perustunut ihmiskaupparikokseen, vaan siihen, että hän oli asianomistajana epäillyssä alipalkkaukseen perustuvassa kiskonnantapaisessa työsyrrjinnässä.

Arvioi, voidaanko A:lle määrätä oikeudenkäyntiavustaja esitutkintaa varten.

Kysymykset päättyvät tähän.